

Pevčeva zahvala.¹⁾

Ādor oduševljen svoje dni življenja
 Źrtvuje uma in srcá darove
 Povzdigi dóma in časti njegove
 Navzlic oviram trdega borjenja:

Vesel peróti duh njegov razpenja,
 Da v mirnejše ga dvignejo svetove,
 Kadár protivna sila več ne rjove
 In dóba svita njega oproščenja!

Nezgoda mojega duhá je trla,
 Skrbí vezale njemu perotnice,
 Rešitve up sem bil odslóvil zdavna.

Zdaj lepših dnij so vrata se odprla,
 Bodočnost kaže mi prijazno líce:
 Iskrena hvala Vam, gospóda slavna!

Jož. Cimperman.

¹⁾ Ta »zahvala« je zložena veleslavnemu deželnemu zboru kranjskemu, ki je po ukrepu z dné 14. listopada t. l. visokodušno odločil pesniku našemu 300 goldinarjev letne podpore Slava!
 Ured.

Madrigal.

Prijadral tja do miljene Sirene,
 Zasidral truden sem v viharno mórje,
 Da jedenkrat še čul bi glase njene —
 Čim tožneje zvenénje strún udarja,
 A méni bilo je pri srci górze,

Pozabil čolna sem, morjá, viharja . . .
 Pogibljem, ker odtrgano je sidro,
 Smrt blede zije váme iz prepada,
 Dreví valovje me v pogubo hitro,
 Ko zadnja mi pobegnila je — nada!

Ranko.

Dete še bi hotel biti . . .

Dete še bi hotel biti,
 Dete šibko, le srcé
 Źelel bi si tó imeti,
 Ki utriplje zdaj — za té!

A zakaj? Kot dete nežno
 Po rodíci koprní,
 Boža, lice ji poljublja
 In na prsih ji zaspí: —

Čuj, takó i jaz pri tebi
 Smél bi pótlej bívati
 In kot dete smél ljubezen
 Tvojo bi uživati!

Novák.

